

DIT WETEN WE

We zijn de aarde, doorheen de planten en dieren die ons voeden.
We zijn de regens en de oceanen die door onze aderen stromen.
We zijn de adem van de bossen van het land en de planten van de zee.
We zijn menselijke dieren, verbonden met alle leven, afstammelingen van de oerel.
We delen met deze verwanten een gemeenschappelijke geschiedenis, ingeprent in onze genen.
We delen een gemeenschappelijk heden, gevuld met onzekerheid.
We delen een gemeenschappelijke, tot nu toe ongeschreven toekomst.

Wij mensen zijn maar een van de dertig miljoen soorten
die de dunne laag van leven vormen die de wereld omwikkelt.
De stabiliteit van de gemeenschap van levende dingen hangt af van deze diversiteit.
We zijn schakels in dit web, onderling verbonden -
we gebruiken, reinigen, delen en hernieuwen de fundamentele elementen van het leven.
Onze thuis, de planeet Aarde, is eindig; al het leven deelt haar hulpbronnen en de energie van de zon
en daarom zijn er grenzen aan de groei.
Voor het eerst hebben we deze grenzen bereikt.
Als we de kwaliteit van de lucht, het water en de grond en de diversiteit van het leven in het gedrang
brengen, stelen we van de eindeloze toekomst om het vluchtige nu te bevredigen.

Artwork by Michael
Nicoll Yahgulanaas

DIT GELOVEN WE

Wij, mensen, worden zo talrijk en onze werktuigen zijn zo krachtig
dat we het uitsterven van zustersoorten hebben veroorzaakt, grote rivieren hebben ingedamd, oeroude
wouden hebben omgekapt, de aarde, de regen en de wind hebben vergiftigd,
en gaten hebben geboord in de hemel.
Onze wetenschap heeft ons zowel leed als vreugde gebracht;
het lijden van miljoenen is de prijs voor ons comfort.
We leren van onze fouten, we betreuren onze verdwenen broeders en zusters
en we bouwen nu aan een nieuwe politiek van de hoop.
We respecteren en handhaven het absolute recht op proper water, zuivere lucht en grond.
We zien dat economische activiteiten die slechts enkelen bevoordelen,
en het erfrecht van velen hypothekeren, verkeerd zijn.
Gezien het feit dat omgevingschade het biologisch kapitaal voor altijd aantast, moet de volledige
ecologische en sociale kost bij economische ontwikkeling in rekening worden genomen.
We zijn maar een korte generatie in de lange loop der tijden,
het is dan ook niet aan ons om de toekomst uit te wissen.
Waar kennis beperkt is, willen we aan iedereen denken die na ons zal komen en gaan,
en ons aan de kant van voorzichtigheid scharen.

DIT NEMEN WE ONS VOOR

Al wat we weten en geloven moet een fundering worden van de manier waarop we leven.
Op dit keerpunt in onze relatie met de Aarde,
willen we evolueren: van dominantie naar partnerschap, van fragmentatie naar verbinding,
van onveiligheid naar onderlinge afhankelijkheid of interdependentie.